

УДК [343.97:343.345](477)

Ельвіра Анатоліївна КУЗЬМИЧЕНКО,

курсант групи Ф1-302 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.***ЖЕБРАЦТВО ЯК ЗЛОЧИННИЙ ФЕНОМЕН КОРИСЛИВОЇ СПРЯМОВАНОСТІ**

На сьогоднішній день доросле та дитяче жебрацтво є головною проблемою, яка існує в нашому соціумі, це явище має тісний зв'язок зі злочинністю, а тому становить чималу суспільну небезпеку. Тема жебрацтва є досить актуальною у наш час, оскільки особи, які ведуть паразитичний спосіб життя мають антисуспільну спрямованість, а також більш схильні вчиняти діяння, що містять ознаки складу злочину.

Жебракування – це один із методів вирішення матеріальних та фінансових проблем, легкого збагачення, а також спосіб існування певних прошарків суспільства. Потрібно зазначити, що в результаті появи різноманітних чинників, які здатні погіршувати соціально-економічний рівень людини в суспільстві виникають злидні та безробіття, негативний вплив середовища або сім'ї, відсутність нагляду батьків за своїми дітьми, примус батьками жебракувати, низький рівень доходів населення, недосконале функціонування соціальних інститутів є безпосередньо тими факторами, що зумовлюють виникнення такого явища як жебрацтво.

Жебраки – це особи, які не мають родинних зв'язків, їх соціальний статус знищений, але основна їх частина з часом перетворюється на «професійних жебраків», які використовують людей, експлуатують їх почуття як джерело свого пус- того існування, оскільки вони впевнені, що добрі люди допоможуть їм. Якщо розглядати жебрацтво як бізнес, то необхідно зазначити, що це «легкі гроші», невимоглива робота і час на відпочинок є майже завжди, мабуть єдина вимога у цій роботі – це мати театральні здібності або навіть у деяких випадках вміти психічно впливати на людину. Також, дана професія не потребує затрати сил та енергії, має гнучкий графік, а головне можна заробити «легкі гроші». Залучати малолітніх або неповнолітніх осіб до жебрацтва це є нормою. Зазвичай, дитяче жебракування є потребою, оскільки дитяче сприйняття світу не розглядає це явище як спосіб експлуатації матеріально-фінансових цінностей суспільства, таким чином вони просто намагаються вижити. Довести, що хтось когось примушує займатися цією діяльністю майже нереально, оскільки «головні» цього бізнесу залякують, муштрують дітей та погрозами змушують мовчати.

Отже, цей феномен заслуговує величезної уваги з боку держави, суспільства, соціальних інститутів, які повинні допомагати та сприяти боротьбі з цим паразитичним явищем, проводити постійний контроль за неблагополучними сім'ями, надавати медичну допомогу людям з обмеженими можливостями, а також не сприяти розвитку жебрацького бізнесу, навпаки активно боротися з ним.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.97:316.624.2

Свєнєнїя Олєксандрївна СЕМЕНЮК,

курсант групи Ф1-303 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.***ІГРОМАНІЯ ЯК СУПУТНЄ ДЛЯ ЗЛОЧИННОСТІ ЯВИЩЕ**

Доволі часто в кримінологічній теорії ми зустрічаємось з таким поняттям як злочинність, оскільки вона є складовою частиною суспільства та різновидом соціальних явищ та з причинами, які зумовлюють ці явища. Дослідження цієї проблеми є однією із центральних у кримінології, адже питання щодо окремих форм девіантної поведінки набуває актуальності як ніколи. Так, вчинення окремих корисливих, насильницьких злочинів передують таке негативне соціальне явище як ігроманія, яка може становити серйозну небезпеку для суспільства і окремих громадян.

На сьогодні з появою комп'ютерних технологій, дане негативне соціальне явище, здійснює вплив на нестійких членів суспільства та має безпосередній вплив на зріст криміногенної ситуації в Україні. Загалом під ігроманією розуміють негативний соціально-психологічний феномен, який виражається у відносно розповсюдженому та статистично стійкому захопленні грою значною частиною населення, що тягне певні, інколи незворотні медико-психіатричні та соціальні наслідки.

Залежний на ігроманію особі характерні часті напади агресії, безпричинні скандали, шукання виправдання своїм вчинкам, постійне каяття та щирі клятви рідним про припинення походів у гральні заклади. Особливо небезпечним поширенням ігроманії є серед неповнолітніх (75 %), які не здатні повністю контролювати свої дії та бажання, тому вони йдуть на корисливі та корисливо-насильницькі злочини. Ця антисуспільна поведінка молоді призводить до тяжких розладів психічного здоров'я і поведінки, а саме спостерігаються випадки самогубства серед молоді. Як зазначає Ю. Александров, близько 500 тис. чоловік у всьому світі закінчують життя самогубством на ґрунті ігроманії. Тому потрібно зазначити, що за відсутності певних ефективних заходів протидії ця ситуація серед підлітків може поглибитись та сприяти негативним наслідкам, як безпритульність, вживання наркотичних та психотропних речовин, відсутність бажання до навчання, що можуть призвести до злочинних проявів.

На психологічному рівні спостерігаються страхи, невпевненість в собі, нестійкий сон, депресія, тривожність, що може призвести до бажання покращити своє матеріальне становище, що обумовлюються побічними наслідками, а саме: вчинення злочинів як корисливих, так і насильницьких, порушення дисципліни на виробництві та в закладах освіти, зловживання алкоголем та іншими психотропними речовинами, труднощі міжособистісних відносин, часті конфлікти тощо.

При цьому, не виключається вчинення таких злочинів які пов'язані з корисливою мотивацією, а саме: шахрайство, крадіжки, грабежі, розбої тощо.

Тому ми можемо зазначити, що ігromанія все ж таки має певний зв'язок зі злочинністю, який полягає не лише у стані ігрової залежності, що супроводжується зниженням рівня усвідомлення дійсності та самоконтролю, розвитку ігromанії, постійної потреби у грошах, але й іншими найбільш не безпечнішими формами злочинності

Отже, ведучи мову про залежність від ігор, потрібно усвідомлювати, що ігromанія є психічним захворюванням, яка може бути наслідком певних емоційних та психічних розладів, що можуть призвести до вчинення злочинів. Таким чином, на нашу думку, ігromанію обгрунтовано розглядати як певне фонове явище, що відіграє велику роль у механізмі детермінації злочинності.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.97:316.624

Євгенія Сергіївна БАДЬОРНА,
курсант групи Ф1-301 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології
факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.*

НАРКОТИЧНА ЗАЛЕЖНІСТЬ ОСОБИ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК З МЕХАНІЗМОМ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ЗЛОЧИННОЇ ПОВЕДІНКИ

Серед чинників, що стимулюють розвиток сучасної злочинності велике місце займають фонові явища, котрі являються переломним фактором у вчиненні особою кримінального правопорушення. Вагоме місце серед них займає наркотична залежність особи, оскільки вона виступає підґрунтям для злочинної поведінки. Сьогодні під безпосереднім впливом наркотиків вчиняється велика кількість злочинів: вбивства, крадіжки, грабежі, хуліганство, злочини пов'язані з обігом наркотиків і т.д.

Вивчаючи злочин, як окремих механізм індивідуальної злочинної поведінки слід зазначити, що злочин є системою, яка підпорядковується дії певних закономірностей. Тобто механізм злочинної поведінки залежить від ситуації, негативної деформації, мотивації особи та потреб які вона переслідує. Саме тому певна негативна життєва ситуація може стати детермінантою злочинної поведінки, а результат її розвитку – злочином.

Якщо взяти до уваги, що механізм злочинності бере свій початок з певної потреби, то необхідно зрозуміти, яка саме потреба переслідується в наркоманії. Так як людина у разі відсутності наркотику та його недостачі в організмі переживає розлад та недугу, слід зробити висновок, що у неї виникають психологічні та фізіологічні потреби. Психологічні тому, що свідомість людини в першу чергу посиляє певні сигнали про необхідність задоволення потреби вживання наркотику, а фізіологічна безпосередньо у самому вживанні. Так ми отримуємо першу сходинку у системі створення злочинної поведінки – «потреба». Надалі після появи потреби у людини виникає бажання реалізації, яке говорить про те, що особа має на меті задовольнити відповідну потребу, як окрему потребу її організму. Дії цієї людини в подальшому охоплюються єдиним наміром – отримати будь-якою ціною наркотичну речовину задля задоволення власної потреби.

Однак поряд з цим, відповідне місце має і життєва ситуація, де людина шляхом пошуку наркотичних речовин, реалізує своє бажання – задоволення потреби. Так вона приймає рішення як правильно вчинити і де саме шукати відповідні речовини, яким способом їх отримати, які зусилля для цього докласти, тобто прораховує певну низку дій, що дадуть в подальшому відповідний результат. Це може бути підшукування грошей для купівлі, закупка матеріалів для виготовлення і т.д.

Саме тут знаходить своє місце злочинна поведінка. Вчиняючи заплановані дії, особа переступає межі правових норм і вже безпосередньо вчиняє злочинні дії з метою отримання наркотиків, грошей або речей задля їх придбання, а також вчиняє дії, які безпосередньо пов'язані з виготовленням, зберіганням, перевезенням та збутом наркотичних речовин. Мотивуючим фактором для неї виступає необхідність наступного вжиття речовини будь-якою ціною. Тому в даній ситуації і виникає замкнуте коло, оскільки в подальшому для чергового задоволення такої ж потреби людина знову ж буде діяти відповідно до цього механізму.

Отже, підсумовуючи, можна сказати, що індивідуальна злочинна поведінка особи під впливом наркотичних речовин стимулюється саме її внутрішньої мотивацією та необхідністю досягнення цілі – задоволення потреби. Саме ця необхідність стає способом життя. Це дає змогу зрозуміти, що дане суспільно-небезпечне явище може мати різні негативні прояви в суспільстві на сьогоднішній день і боротьба з ним потребує ретельного та обгрунтованого підходу.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.97

Катерина Сергіївна ЄРМАКОВА,
курсант групи Ф1-303 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права і кримінології
факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Фіалка М. І.*

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ РОДИНИ ЯК ДЕТЕРМІНАНТ БЕЗПРИТУЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

Актуальність обраної теми полягає в тому, що прояв дитячої безпритульності становить загрозу національній безпеці України в соціальній сфері. В умовах безпритульності на дитину діють фактори криміналізації особистості, проявляються інші негативні фонові явища, такі як наркоманія, алкоголізм, жебрацтво тощо, у зв'язку з чим підвищується